

[Victor Pürschel.]

førelsen af et Forfatningsforslag, hvorom naturligvis det kommende Valg i første Række kommer til at dreje sig. Det er jo ogsaa meget interessant i denne Sammenhæng at høre den ærede Udvalgsordfører tale om, at Forslaget skulde have været belastet yderligere med Republikken. Det er jo en meget klar Erkendelse af, hvorledes Stemningen er hos det socialdemokratiske Parti over for dette Kardinalpunkt: Republikken — en meget klar Erkendelse, sikkert en rigtig Erkendelse. Men det havde Regeringen ogsaa været nødt til, naar den skulde fremsætte et Forslag med saa brave Republikanere ved sin Side som det radikale Parti og med saa værdifulde Støtter i saa Henseende som det kommunistiske Parti. Det havde i Virkeligheden været en meget interessant Ting at se denne Regering, ogsaa paa dette Punkt se sin Politik bryde sammen. Men visse Magter vilde det jo anderledes.

Dernæst sagde Statsministeren, at vi stræbte jo alle efter Flertallet, selv den ensomme Mand — det var mig — stræbte jo ogsaa efter Flertallet. Ja, men det er paa en helt anden Maade, Statsministeren stræber efter et Flertal. Statsministeren haaber jo paa at kunne samle et Flertal af Vælgerne om sine Ideer. Jeg tror, det vil blive ham en Skuffelse, for jeg tror, der er mange af Vælgerne, som har forstaaet, hvad Tilbage-toget i Virkeligheden betyder, og jeg tror, at Utilfredsheden inden for de socialdemokratiske Vælgere er meget stærk — det har jeg faaet mange levende Vidnesbyrd om. Men den meget mere beskedne Opgave, jeg har sat mig, er blot den at paapege, at skal det lykkes at samle et Flertal imod Socialdemokratiet, saa maa det ske ved, at alle de mange, der erkender, at Roret maa lægges om, slutter sig sammen — her tænker jeg dog ikke paa den højt-ærede Statsminister, selv om han ogsaa erkender, at Roret maa lægges om. Men altsaa, alle de, der erkender, at Roret maa lægges om i den Forstand, at de er Modstandere af Marxisme, burde efter min Opfattelse slutte sig sammen og skabe et andet Flertal. Jeg tror jo ikke, at nogen af de bestaaende Partier kan gøre sig Haab om paa Grundlag af sit eget Program og sin egen Organisation at skabe dette Flertal — det er der ingen af dem, der i Virkeligheden haaber. Men derimod tror jeg meget vel, det var muligt at skabe et Flertal imod denne Regering ved at samle alle dem, der er Modstandere af det, der er Socialdemokratiets Endemaal: Socialise-

ringen af Samfundet. Det er det, jeg tror det vilde være fornuftigt at samle Kræfterne om, og det er den Ting, som jeg i denne Tid benytter enhver Lejlighed til at sige. Man kan naturligvis haane disse Samlingsbestræbelser — det kan man gøre, det er meget let, og det er letkøbt. Men der er for mig ikke nogen Tvivl om, at hvis man ønsker et Systemskifte her i Landet, hvis man ønsker et Samarbejde, en Samvirken, ikke med, men mod Socialdemokratiet, saa er der ingen anden Vej.

Statsministeren (Stærning): Det er kun for at berigtige eller oplyse et Par Punkter af det, det ærede Medlem nu har talt om. Det ærede Medlem sagde i Gaar med Hensyn til disse Rigslister eller Landslister, at det for Socialdemokratiets Vedkommende er Partiraadet og Rigsdagsgruppens Bestyrelse, der skal bestemme, hvem der skal staa paa Landslisten, og han tilføjede noget om, at det var ikke ret mange, maaske løb det op til 20. Over for en Afbrydelse sagde det ærede Medlem: Det har staaet i „Social-Demokraten“. Derom sagde jeg i Dag, at selvfølgelig var det ærede Medlems Oplysning forkert. Ja, selvfølgelig, for det er da givet, at intet fornuftigt Parti overlader til 8 Mand i Partiraadet at foretage noget saa vigtigt som Opstillingen af Rigslisten, og derfor gjorde jeg opmærksom paa, at det var den af alle Medlemmer i hele Landet valgte Hovedbestyrelse, som repræsenterer de forskellige Egne i Landet, som har faaet denne Opgave tildelt sammen med Rigsdagsgruppens Bestyrelse. Selvfølgelig var det ærede Medlems Oplysning forkert, for noget saadant kunde man ikke finde paa at gøre; man kunde ikke finde paa at overlade en saadan lille Kreds den nævnte Opgave.

Det ærede Medlem refererede tidligere i sin Tale her i Aften, at jeg i Dag skulde have sagt, at der var Mulighed for, at jeg i Løbet af en Eftermiddag vilde kunne rette 50 Fejl i det foreliggende Grundlovsforslag. Jeg har ikke nævnt et Ord om Fejl i Grundlovsforslaget, og det ærede Medlem havde ikke behøvet at citere falsk, for Fortrykket foreligger. Jeg har sagt, at det utvivlsomt vilde være muligt med Assistance at lave et Antal Ændringsforslag, som med mere eller mindre Ret kunde fremsættes, ikke et Ord om Fejl, tværtimod en Forklaring om, at jeg her særlig tænkte paa sproglige Ændringer, der kunde foretages, og jeg tænkte i det Øjeblik paa, at jeg i Gaar havde læst en Artikel, i hvilken en Sprogmand gjorde gældende, at der var